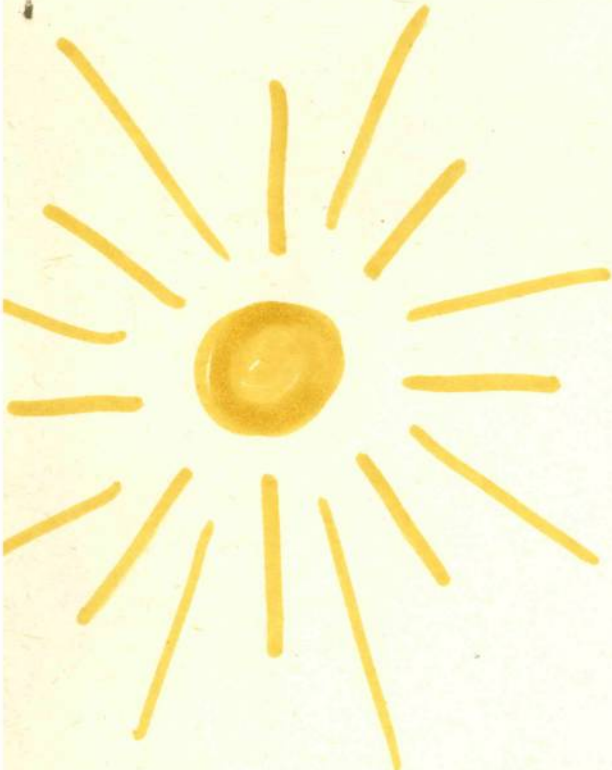

PLĀTĒK

JUL - AUGUST / 89

Praha - Hradčany 13.8.1989

Pokoj a Dobro !

Děkuji za Váš iniciativní dopis a jeho přílohu jako žádost na ústředního ředitele Československé televize o zařazení přenosu svatořečení Anežky Přemyslovny; jsem Vám vděčný, že jste žádost opakoval, když jste nedostal odpověď! Doufáme, že se nám to spojenými silami podaří.

Byl by to velký přínos zvláště pro ty, kteří se nemohou osobně slavnosti účastnit. Těší mne Váš zájem a radost Slovenska.

Budeme se na ten úmysl modlit a vyjednávat.

S pozdravem a požehnáním

kard. Tomášek

arcibiskup pražský

/vlastnoručný podpis/

Rehabilitujme Krista!

Bol obvinený, že nie je Bohom.....a my sme mlčali.
Bol vygumovaný z vedomia spoločnosti.....a my sme mlčali.
Bol posmievaný od pýchy rozumu.....a my sme mlčali.
Bol zaraďený ako filozof alebo vymyslená osoba.....a my sme mlčali.
Bol označený ako tešitko pre starých ľudí.....a my sme mlčali.
Bol udusený v rodinách i školách.....a my sme mlčali.
Pre nevinné dievky sasal neznámym.....a my sme mlčali.
Bol odložený ako dobrý, ale pre svet techniky nepotrebný....a my sme mlčali.
Bol väznený v osobách svojich kňazov a veriacich.....a my sme mlčali.
Bol odsúdený pre svoju dobrotu, lásku, nepohodlné desatero....a my sme mlčali.

Vždy sme mlčali, týma sme vyhladeveli seba, svoje deti. Lež milosrdenstvo Božie je veľké. Skutočne r e h a b i l i t u j m e K r i s t a .Tajne vo svojich srdciach a verejne hlásaním sa k nemu - Bohu. Odprosím za mládež alkoholickú, vraždiacu, ničiacu svoje telo. My sme tomu na vine.
M y , v š e t c i p o k r s t e n í !

Iste viete, že sa v Nitre uskutočnila mariánska púť. Množstvo veriacich si našlo čas a prišlo pozdraviť našu nebeskú Matku. Prišli hlavne mladí ľudia, akors z celého Slovenska. Na tejto púti som sa zúčastnil aj ja. Keďže teane pred púťou som nebol doma, nemohol som sa dohodnúť s ostatnými z našej farnosti, ako budeme cestovať. V sobotu o pol štvrtej som šiel na stanicu so nádejou, že tam niekto bude. Keď som chodil po celej stanici, nenašiel som ani jednu známú tvár. Tak som nasadol do vlaku. Vlak sa pchol a po našich anichýru ani slychu. Povedal som si:No, asi šli iným vlakom. Do Nitry som došiel o piatej hodine. I tu som sa obzeral, či predsa len dakto neprišiel, no zbytočne. Tak som sa pobral na Kalváriu. Zablúdiť som nemohol, pretože množstvo pútnikov so stoličkami a ruksakmi bez prestania prúdilo na miesto konania púte. Keď som bol na mieste začal som si pozorne prezerať mladých, či tu predsa niekoho známeho nenájdem. Takto som chodil asi hodinu. Strelol som viac známych kamarátov a spolužiakov i troch maďarských veriacich zo Zánkov. Spýtal som sa ich, či nestretli niekoho z nášho spevokolu. Všetci traja len pokrútili hlavou. O 19:00 sa začala sv. omša. Prestal som blúdiť a postavil som sa medzi rezných ľudí. Po omši som sa však stretol s kamarátom od nás, o ktorom som vedel, že neklame. Prišiel s inou početnejšou skupinou. Zoznámil ma aj s ostatnými, a tak som už nebol medzi cudzími. Na otázku kde sú ostatní som len pokrčil plecami a povedal som mu, že som ich nenašiel. On mi nechcel veriť. O 22,00 sa začal oficiálny program - modlenie ruženca a jeho výklad. Keďže tento program mal trvať až do rána, bola zorganizovaná tichá križová cesta o 24,00. Zúčastnilo sa jej asi 3 tisíc ľudí. Medzi nimi, prirodzene aj takí, ktorých nezaujímal križová cesta, ale pútnici. Filmovali i tých, ktorí celkom vpredu niesli jeden normálny a jeden dvojramenný križ. Tieto zábery vysielať aj ČSTV 22.8. Po vlnajších skúsenostiach nebol povolený program laikov. Všetko viedli kňazi. Ráno sme sa ešte zúčastnili hlavnej sv. omše a šli mae domov. Keďže som bol na púti v Nitre prvýkrát, nemôžem porovnávať, ale veľku sa mi to líčilo. Mrzí ma jeden moment, že sa na nej nezúčastnili

aj ostatní novosťáčanin, ktorí sú inakedy takí aktívni. Vyserá to tak, že keď sa nejaká akcia, či už púť alebo čokoľvek iné nezorganizuje, radšej sa jej nikto nezúčastní. Intele, sú takí, ktorí sa nechcú zúčastniť z osobných dôvodov, ale čo tí ostávajú?? Zostáva len dúfať, že Šaštin bude inakší.

Čo robiť?

Svojimi podpismi sme hľadali, aby nás bolo povolené minimom náboženského života. Keď sa nám, že niečo dostaneme zadarmo, alebo, že niekto za nás niečo urobí. Následnosti a múdrosť našich predkov to vyjadrila krátko a výstižne: Pomáň si človeče, aj Boh ti pomôže.

O čo sme sa pričinili?

Aby sme sa zbytočne nenasťahali, musíme si v prvej rade priznať, čo sme nielen stratili, ale i to, čo stále vlastnou vinou strácame. Prvou chybou je hľadať príčiny zla a toho všetkého, čo doliehajú veriacich človekaleň v druhých ľuďoch a situácii, do ktorej sme postavení. Takto sa nikam nedostaneme a žiadna náprava sa nečíta. Náprava tejto prvej chyby je v tom, že si priznáme a budeme si stále priznávať, že na udržaní tohožoní neutočeného stavu máme tiež svoj podiel viny. Naše predsavzatia a prania sú krásne a vanečené, ale naše jednanie je polovládne, sebecké a malicherné.

Druhý zdroj tejto špatnej situácie je naša ľahostajnosť. Je pravda, že spôsob života, v ktorom sme nútení žiť vedie k ľahostajnosti a apatii. Ľahostajnosť si však môže dovoliť človek, ktorý v nič a nikomu neverí. My veríme v Boha. Boh nás postavil do tohto prostredia a očakáva, že svojimi praktickými životom vyúsťujeme. Ak sme k Bohu zámerom ľahostajní, sme ľudia bez v i e r y.

Tretia príčina neutočeného stavu je naše sebestvo. Materializmus nahradil skutočnú lásku. V jeho chápaní existuje človek len krátko a má len to, čo si užije na semí. Prečo by sa mal starať o druhého, zaujímať sa o jeho strasti a bolesti? Tejto mentalite podliehajú rovnako ako ľudia bez viery v Boha.

Štvrtá príčina prečo sme toľko stratili a ešte aj strácame je náš nerozumný strach. Ak sme ľahostajní k tomu, čo sa deje okolo nás, sme ľahostajní k pravde. Pravda znamená vidieť veci tak, ako v skutočnosti sú. V prvej rade vidieť a priznať, že aravné zlo je zlo, nech je už pomenované akýmkoľvek názvom. Zmanipulovaná pravda a polopravda vytvára neistotu. Neistota vyvoláva pochybnosť a pochybnosť vedie k opatrnosti. Preto je tu už len strach, čo všetko by sa mohlo stať, k e b y . . .

Piata príčina našej slabšej viery je nevedomosť. Ateistický režim po 40 rokov systematicky izoluje veriacich ľudí od biskupov, kňazov, katechizácie, literatúry, sviatostí, spoločenstva a náboženského života vôbec. Len málokterý mladý veriaci človek sa rozprával so svojím biskupom, čítal skutočný katolícky časopis, knihu katechizmu, cirkevné dejiny a pod. Čo však robíme? Napriek tomu, že mnoho vecí a hlavne kníh a knižnic bolo zničených, ako zachádzame s poškodenou knihou, opísanými zamiešanými, alebo inou informáciou. Skúsme si odpovedať na príklad - Plátek - aký máme k nemu postoj, ako na jeho rozvoj prispievame a pritom si ani nevedzujeme, že tých pár jednotlivcov sa obetuje - doslova drie - len pre nás.

A vôbec, máme snahu si doplniť svoje nedostatky v poznávaní katolíckej náuky? Máme, apoznáme katechizmus? Máme snahu a dokážeme vysvetliť námietky a nuznosti neveriacich? Nevypadáme často so svojimi neúplnými vedomosťami trápne, nevzdelanie a úbohoh? A pritom už boli ponúknuté rôzne formy doškolenia i katechizmu pre starších a dospelých. Výsledok? Z celej farnosti 6 /alebo šest/ ľudí!!! I touto cestou znovu ponúkame možnosť štúdia tzv. katechizmu pre dospelých, stačí prejsť náujem.

Šiesta a zhrňujúca príčina mnohých nedostatkov, ktoré by sme mali odstrániť je **p o h o d l i n o s ť a k o n z u m**. Podstata katolíckej viery a mravnosti je odvodená z obete Kristovej Každý pokrstený nasledovník Krista chce prinášať s Kristom rovnakú obet a to denne a po celý život. To je ale protiklad konzumu, nároku na životnú úroveň a životné postavenie, pohodlie.

V týchto miestich bodoch je len časť odpovede - O čo sa máme pričiniť šé to naše nedostatky. Existujú však aj určité možnosti, na ktoré nepotrebujeme predchádzajúce schválenie, financie, miesto, ani čas. Paralelne k našim nedostatkom položíme teda i kladné náuky. Nezújeme môžeme nahrádzať záujmom o Božie veci. Život Cirkvu vo svete i u nás nám nebude ľahostajný a cudzí. Budeme sa zaujímať o náboženský život okolo seba. Je treba povzbudiť každého, kto s anží takúť a pociťuje smotu v ľahostajnej spoločnosti. Je nutné, aby sme videli skutočnosť sveta vo svetle Božieho poriadku a nie v ukreslenom pečení ideologickej, propagandy, pseudovedy, v polopravdách a klamstve. Ak si priznáme svoj sklon k sebeckému chápaniu života, tak je proti tomu treba niečo robiť. Sú rôzne možnosti, a kto **c h c e v i d i e ť - b u d e v i d i e ť**. Posilajú sa balíčky do misií, episuje sa náboženská literatúra, je snaha učiť deti náboženstvu, tvoria sa sebauzdelávacie krúžky, je možnosť starať sa o starých ľudí, obnovovať a udržiavať kostolný spiev a pod.

Heroizovaný strach nie je dôstojný skutočného kresťana. Zbaviť sa tohto fensého náčesnosti - strachu, i tomu je nutné sa učiť, učiť nebáť sa mať v byte križ, nehanbiť sa za sväté obrasy, nebáť sa ísť do kostola, stretávať sa s veriacimi ľuďmi. Odmietať i pasívnu účasť na nezmyselnej verejnej mienke. Uplatňovať právne predpisy a svoje práva, dožadovať sa ich. Veď k tomu nás vyzýva i pán prezident Husák vo svojom rozhovore v Pravde so dňa 26. augusta 1988, kde na záver hovorí: V únešnej situácii steja pred našimi ľuďmi nové ciele a nové riziká. Stálo za to bojovať a niečo obetovať. Steja aj dnes za to bojovať o to, čo je dôležité pre našu spoločnosť, pre jej rozvoj. A cez rozvoj spoločnosti sa to ľuďom vracia. A tak je to v celých ľudských dejinách, ako ich poznáme. Myšlienky pravdy, slobody, spravodlivosti, spoločenského pokroku sa často nepresadia. Je na človeku, aby ich prebojoval.-koniec citátu. Či by to mohla byť úloha práve nás - kresťanov, nebyť ľahostajný k hrubosti, vandalizmu a pod? Praktická skúsenosť učí, že človek viac hreší zavinenou nevedomosťou ako vedomou zlobou. Čo robiť? Beháť to, čo nám chýba. Slova obety a služby bolo z nášho slovníka vylúčené. I keby sme dostali všetko, čo žiadame, nebude nám to nič platné, ak sa nebudeme starať o to, čo ešte nemáme. Jedno na druhé naväzuje, jedno s druhým súvisí, ako v živote všetko. Každý si môže nájsť svoj poňal, ktorým bude prispievať k životu farnosti, farného spoločenstva, ako spoločenstva rodiny okolo nášho spoločného Otca.